

НАРОДНІ РЕМЕСЛА АЗЕРБАЙДЖАНУ

Мансиров Ельвін Орудж огли, гр. МЕ-13

Науковий керівник – канд. філол. наук, доц. **Арделян М.В.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Майже кожне місто сучасного Азербайджану можна назвати «містом майстрів». Оскільки в минулому кожен з них мав славу далеко за межами держави, центром розвитку різних ремесел: килимарства, ювелірної справи, збройової майстерності, ткацтва і вишивки, різьблення по каменю та ін. Сьогодні зразки середньовічних шедеврів народних майстрів Азербайджану зберігаються в музеях усього світу: від Лувру до Ермітажу. Ну і звичайно ж в місцевих скарбницях народної творчості. Сьогодні славні традиції азербайджанських майстрів продовжують жити в сучасних формах ремісничого мистецтва: чудових сувенірах, посуді, прикрасах ручної роботи. Килимарство один із найдавніших видів декоративно-прикладного мистецтва Азербайджану. Дані археологічних досліджень, що проводяться на території Азербайджану, пам'ятники літератури свідчать про те, що мистецтво килимарства зародилося в Азербайджані в глибоку давнину. Килими та килимові вироби, вироблені в Азербайджані, неодноразово возвеличувались у багатьох історичних книгах, класичній літературі та фольклорі. Азербайджанський килим описати неможливо. Його потрібно побачити: він увібрав у себе всі різнобарвності природи Азербайджану – синяву неба і зелень лісів, густі тіні на схилах гір і близну снігових вершин. Фарби килима, що чарівно переливаються, ввібрали в себе рубінову яскравість зерен гранату і золотисте сяйво айви, мідь шафрану і лілові відтінки винограду. Невичерпне сплетіння візерунків, політ творчої фантазії і високу майстерність – ось що таке азербайджанський килим. Згідно з археологічними матеріалами і письмовими джерелами, килимарством в Азербайджані займалися ще в бронзовому столітті. Про це писали ще Геродот, Еліан, Ксенофонт та інші античні історики. В епоху Сасанідів (III-VII століття) килимове мистецтво в Азербайджані пройшло шлях подальшого розвитку, виготовлялися чудові килими з шовку, золотих і срібних ниток. Виробництво килимів, які ткалися золотими і срібними нитками і прикрашалися коштовним камінням, в XVI-XVII століттях прийняло характер традиції. В епосі «Кітабі Деде Коркуд» оспівуються азербайджанські шовкові килими. За географічною позицією, особливостями візерунків, композиції, колірному рішенню і технічним особливостям азербайджанські килими умовно діляться на 7 килимарських шкіл: губинська, бакинська або абшеронська, ширванська, гянджинська, газакська, карабаська і кебрізька.